

Meester Jesper

& het schoolkamp

Illustraties
Michel Maas

Telefoons verboden

WITTE LEEUWS

De rebus

Bas schrikt wakker en grabbelt naar zijn telefoon op het nachtkastje. Als het scherm oplicht, schiet hij overeind.

Bijna halfnegen! Hij kreunt en woelt haastig door zijn donkere, stugge haar. Als hij nog één keer te laat op school komt, neemt mevrouw Azijnvijver hem te grazen en moet hij vast met een tandenborstel de jongens-wc gaan schoonmaken. Het is onbegrijpelijk dat zij ooit directeur van een basisschool heeft kunnen worden, want als er iemand is die een hekel aan kinderen heeft, dan is het wel **mevrouw Azijnvijver**.

Bas schiet in zijn kleren van gisteren en rent de trap af. Zijn ouders zijn al naar hun werk en zijn zus is blijkbaar ook al naar school. Niemand die eraan gedacht heeft om **even te checken of hij al wakker was**.

Hoewel zijn maag rommelt, snelt hij de keuken door, gooit de achterdeur open, doet snel de deur op slot en rent de achtertuin in. Moeizaam wurmt hij zich door de coniferenhaag heen en daarna door de bosjes die daarachter liggen. Doorns trekken aan zijn kleren en prikken in zijn armen en benen. Gelukkig heeft het al een paar dagen niet geregend. Anders zaten zijn rode sneakers nu helemaal onder de modder.

Hij heeft misschien **nog een minuut** voordat de deur

dichtgaat. Deze sluiproute is officieel verboden terrein, maar een minuut is weinig, en op deze manier kán hij het nog halen. Intussen oefent hij zijn tekst voor de musicalrepetitie van vanmiddag.

‘Goedemorgen, u spreekt met Felix Feenstra van uitzendbureau Flex, alles flex met u?’ mompelt hij al rennend.

Over krap een maand speelt hij de directeur van een uitzendbureau voor koks in de musical van groep 8. Een rol met nogal veel tekst, want die directeur is blijkbaar een soort tongbrekende spraakwaterval. Daar had Bas niet echt op gerekend toen hij wild enthousiast zijn vinger opstak op het moment dat **meester Jesper** deze rol in de groep gooide. Gelukkig vindt hij het heel leuk om voor directeur te spelen, want Felix Feenstra is een **maf karakter**.

Hij zigzagt tussen twee fietsers door. Aan hun gemopper te horen zijn die daar niet echt blij mee. Het laatste stuk naar het schoolplein snijdt hij af door dwars door een plantsoen met buxustruikjes heen te rennen.

Kak. **Het schoolplein is toch al verlaten**. Iedereen is vast nét naar binnen. Misschien zijn ze nog hun jassen aan het ophangen. Tot zijn afgrijzen ziet hij van een afstandje de buitendeur langzaam in het slot vallen. Maar op het laatste moment doet een in zwart leer gestoken arm de deur vanuit de gang toch weer open.

'Pu-puree?' stamelt Bas. Hij is heel even van zijn stuk gebracht, maar dan snapt hij wat meester Jesper bedoelt. 'Aha! Puree zegt u,' roept hij theatraal uit. 'Puree is een zorgvuldig vermaalde aardappelsubstantie, welke met toevoeging van melk en een klontje boter overheerlijk smaakt bij diverse gerechten!'

Meester Jesper fluit bewonderend en begint langzaam te knikken.

'Wauw...' Hij kijkt naar de klas en wijst met zijn duim naar Bas, die nahijgend zijn plaats opzoekt.

'Dat klonk als een echte directeur! Ik ben benieuwd of iedereen straks zijn tekst al zo goed kent als Bas!'

Bas wil opgelucht naar zijn plaats lopen, als de klas begint te joelen: **'Dobbelen, dobbelen!'**

Meester Jesper pakt een grote, pluchen dobbelsteen van de kast. Als iemand de regels die ze met elkaar hebben afgesproken overtreedt, moet diegene gooien met deze enorme dobbelsteen. Bijvoorbeeld als kinderen te laat komen, ze stiekem kauwgum in hun mond hebben of hun telefoon mee de klas in nemen.

Het werkt als volgt: degene die een 'overtreding' heeft begaan, moet met de dobbelsteen gooien. Bij elk cijfer

hoort een regel . Dat geldt voor alle kinderen, maar ook voor meester Jesper zelf. Heel eerlijk dus. Maar vandaag is Bas aan de beurt. Hij zucht even, **maar eerlijk is eerlijk:** hij was te laat, en daarmee heeft hij een van de regels verbroken. Hij

pakt de dobbelsteen van meester Jesper aan en gooit. De klas kijkt gespannen toe.

'Yes!' roept Bas. 'Zes!'

Hij heeft geluk. Zes is de joker. Hij hoeft geen dansje te doen, een liedje te zingen of een van de andere gekke dingen die meester Jesper heeft bedacht. Bas gaat snel op zijn plaats naast Lou zitten, zet zijn muts af en duwt zijn haar, dat alle kanten uitstaat, naar achteren. Nieuw zweet parelt meteen op zijn voorhoofd. Uit alle macht probeert hij zijn ademhaling onder controle te krijgen.

'Ook goedemorgen,' zegt Lou. Met haar lichtblauwe ogen kijkt ze hem bedenkelijk aan. **'Weer eens verslapen?'**

Bas kijkt zogenaamd wanhopig terug en knikt.

'Misschien moet je eens wat vroeger gaan slapen,' zegt ze, terwijl ze haar paardenstaart straktrekt. 'Het is maar een idee.'

'Hoe weet jij nou weer hoe laat ik naar bed ga?' perst Bas er tussen twee lange ademteugen door uit.

Lou haalt haar schouders op. 'Gewoon. Je was nog tot elf uur online gisteravond.'

DOBBELREGELS:

1 = een dansje doen

2 = een liedje zingen

3 = een stukje voorlezen
voor de klas

4 = de klas schoonmaken

5 = een kwartiertje nablijven

6 = joker (dan hoeft er niks!)

Bas knijpt zijn ogen tot spleetjes en kijkt onderzoekend naar zijn buurvrouw. 'Hoe weet jij nou weer dat ik...'
Maar Lou verdiept zich snel in haar leesboek.
'Lou...' fluistert Bas.

Ze kijkt even opzij en drukt een wijsvinger tegen haar lippen.

Bas haalt zijn schouders op, en schuift zijn laatje open om zijn boek te pakken en ook te gaan lezen. Sinds groep 8 de doorstroomtoets heeft gedaan, heeft hij het gevoel dat ze eigenlijk nauwelijks nog nieuwe dingen leren op school. Dat wil zeggen, ze leren wél van alles over **middelbare scholen** en **vakantiebestemmingen**, én ze oefenen natuurlijk volop voor de musical, maar ingewikkelde rekentoetsen of zenuwslopende dictees krijgen ze niet meer.

Het is vooral aftellen geblazen naar het kamp, de musical en de grote vakantie. Het is zo'n raar idee dat hun klas daarna niet meer zal bestaan. Iedereen weet wat er volgend jaar gaat gebeuren en tegelijkertijd weet niemand het. Vooral Bas niet. Hij was aan de late kant met inschrijven en weet nog steeds niet of hij is **ingeloot** op de middelbare school van zijn keuze. Het afgelopen jaar heeft hij misschien wel tien **open dagen** bezocht op bijna net zoveel middelbare scholen. Ze hadden bijna allemaal wel wat: op de ene school kon je superleuke proefjes doen, op een andere hadden ze **VR-brillen** waarmee je door de steentijd kon wandelen en er was

er eentje bij waar je in de pauze door het gebouw kon **freerunnen**. Dat hij zich uiteindelijk bij het Arminius College heeft ingeschreven, is eigenlijk vooral omdat Lasse en Lou daar ook naartoe gaan na de vakantie. Alleen weten zij dus al dat ze geplaatst zijn, terwijl Bas nog steeds op dat ene bevrijdende telefoontje wacht. Dat is **extreem zenuwslopend**.

Hij slaat zijn boek open maar kan zich slecht concentreren. Zou Lou misschien gelijk hebben met haar opmerking over dat hij te laat is gaan slapen? Voorzichtig spiedt hij de klas rond. Vanonder zijn wimpers ziet hij dat bijna iedereen braaf in een boek

is verdiept. Alleen Meike zit **stiekem** een briefje te schrijven. Als ze klaar is geeft ze het aan Tess, die het leest en dan bijna geluidloos giechelt. Waarschijnlijk gaat het weer over een jongen op wie een van de twee verliefd is, want daar hebben ze het de laatste tijd nogal vaak over. Al willen ze nooit zeggen over wie ze het hebben.

De stilte in de klas wordt doorbroken door meester Jesper die luidruchtig in zijn la aan het rommelen is. 'Waar heb ik nou...' mompelt hij. 'Ah!' roept hij dan. 'Gevonden!' Hij kucht een paar keer en laat snel een mintje in zijn open mond vallen. 'Beste mensen, als ik even de aandacht mag. We moeten het **dringend** ergens over hebben.'

'Je had gezegd dat we stil moesten zijn!' roept Kyo. **'Je overtreedt je eigen regels! Dobbelen!'**

'Nee, we gaan nu niet dobbelen,' beslist meester Jesper.

'Wel,' houdt Kyo vol. 'We gaan wel dobbelen.'

'Helemaal niet. Ik bepaal hier de regels, dus dan kan ik ze ook niet overtreden, snap je?' Meester Jesper kijkt Kyo kort maar doordringend aan.

'Hmpf. Waar gaat het over?' vraagt Kyo dan.

Meester Jesper houdt de bandenplakset omhoog die hij zojuist uit zijn la heeft getoverd. 'Waar het over gaat? Goeie vraag, Kyo. Kijk, dit is **aanwijzing numero uno!** Veelbetekenend kijkt hij de klas rond.

Een onrustig geroezemoes stijgt op uit het lokaal.

'Ik plak mijn banden dus nooit zelf,' verklaart Asha schouderophalend. 'Daar heb ik echt geen tijd voor.' 'Dank je, Asha,' zegt meester Jesper. 'Dit is inderdaad een bandenplakset. Goed. De tweede aanwijzing is een **rebus**. Wie hem als eerste ziet, wint een prijs... Let op, daar komt-ie!'

Meester Jesper zet het bord aan. En er verschijnt inderdaad een rebus in beeld:

'Ja, gezien!' roept Lasse. 'Heb ik nou gewonnen?' 'Degene die hem als eerste oplost, heeft gewonnen,' verzucht meester Jesper. 'Niet degene die hem als eerste ziet.'

'Maar je zei toch...' mompelt Lasse. Hij woelt met beide handen gefrustreerd door zijn lange, blonde haar dat deels voor zijn ogen hangt.

Met pretlichtjes in zijn ogen kijkt meester Jesper de klas rond. 'Kom op. Wie lost hem als eerste op? Wie o wie gaat er met die **zieke eerste prijs** vandoor?'

Groen

Het is een **race tegen de klok** om de rebus op te lossen en net als de rest van groep 8 staart Bas gejaagd naar het scherm. Dat eerste plaatje van een hert moet natuurlijk 'het' zijn. Dat rode gebouwtje ernaast lijkt wel een soort kerk, maar dat kan op zich ook nog iets anders zijn. Dat beest rechts van dat gebouw lijkt wel een kreeft... Maar als je daar de letter 'r' uithaalt, levert dat een niet-bestaand woord op. Het vierde plaatje dan. Een meneer? Of wacht, een man. Dat wordt natuurlijk 'van', maar wat heeft die groene bal te betekenen? 'Hertenkamp... Vannacht?' mompelt Lou naast hem. 'Wat betekent dat nou weer?' 'Joh, dat is toch geen hert, dat is een hond met een gewei!' bemoeit Melek zich er achter hen mee. **Bas schiet in de stress.** Elk moment kan een van zijn klasgenoten het juiste antwoord het lokaal in slingeren. Maar het lijkt wel alsof zijn hersenen er geen zin meer in hebben. Er lijkt niks te gebeuren in zijn hoofd. 'Eh... ik weet het! Ik weet het!' gilt Kyo plotseling. Hij springt naast zijn tafeltje en stampt op de grond. 'Vertel op dan!' moedigt meester Jesper hem aan. 'Eh... eh... eh...' Zijn stem gaat de hoogte in bij iedere 'eh'.

'Hou maar op. Je weet het helemaal niet,' zegt Nour. 'Je wilt het als eerste zeggen, maar je hebt eigenlijk geen idee, of wel?'

'Nou, jij wel dan?' briest Kyo verontwaardigd.

'Nee,' antwoordt Nour. Ze maakt een beweging met haar hoofd alsof ze een onwillige haarlok opzijgoot. 'Maar ik zeg ook helemaal niet dat ik het weet.'

'Kom op, groep 8, zo moeilijk is die rebus toch niet?' plaagt meester Jesper hen.

Inderdaad, denkt Bas, zo moeilijk kan het toch niet zijn? Snel pakt hij zijn hulpschrift en slaat het open. Hij gebruikt het vaak om lastige rekensommen of meerdere versies van dicteewoorden uit te schrijven. Dat is heel handig. Hij tuurt naar het digibord, pakt zijn pen en schrijft op: **HET VAN ... ACHT**. Dan bestudeert hij de **emoji's** op het digibord weer. Wacht eens even... Dat beest is natuurlijk geen kreeft, maar een krab! Krab min de letter r... Ineens lijkt het alsof er een blokkade uit zijn hoofd is verdwenen.

'Ja!' roept hij uit, terwijl hij zijn arm de lucht in slingert.

'Ik weet het!'

'Bas?' roept meester Jesper verwachtingsvol. 'Verlos ons!'

Bas gaat rechtop zitten en trekt zijn Nirvana-shirt recht.

'Er staat: het schoolkamp van groep 8!'

Een tel daalt er een stilte over de klas neer.

'Wajo, natuurlijk,' zegt Lou naast hem. Ze stoot hem aan met haar elleboog. 'Goed gedaan!'

'Hoera voor Bas,' roept meester Jesper. 'Hij heeft de rebus als eerste van de hele klas opgelost!'

'Wat is de prijs? Wat wint hij?' wil Kyo weten. 'Want als het echt iets **supervets** is, vind ik het niet eerlijk.'

'Bas krijgt sowieso de eeuwige eer...' zegt meester Jesper raadselachtig.

Bas voelt dat hij blosjes op zijn wangen krijgt. Alle ogen zijn plotseling op hem gericht. Het lijkt wel alsof hij jarig is.

'En daarnaast...' gaat meester Jesper verder, 'mag Bas de playlist voor bij het eerste kampvuur bepalen!'

'Neeee!' schreeuwt Lev overdreven. 'Dan krijgen we alleen maar van die keiharde gitaarmuziek!'

'Bas!' roept Felix half in paniek. 'Doe je wel **de Bankzitters** erbij?'

Zweden of Noorwegen is genomen.

'Om te beginnen logeren we tijdens het kamp in deze uiterst charmante blokhut...'

'Ieieieiew, een blokhut?' Sterre trekt haar neus op.

'Hoezo "iew"?' vraagt Bas verbaasd. 'Een **blokhut** klinkt toch hartstikke, eh, knus?'

Lou kijkt hem lachend aan. 'O ja? Knus? En wat bedoel je daar dan precies mee?'

'Eh, niks, gewoon, gezellig...' stamelt Bas. Hij voelt zijn wangen alweer gloeien. Best jammer dat hij daar helemaal niks aan kan doen.

'Precies, ja, niks gezelliger dan een blokhut,' zegt meester Jesper opgewekt.

'Ja, maar...' sputtert Sterre, 'in een blokhut stikt het van de beestjes. **Mieren, pissebedden, oorwurmen.** Mij niet gezien!'

'Echt?' piept Melek.

Meester Jesper buigt zich over zijn bureau en streept met een pen iets door. 'Helaas, Sterre gaat niet mee,' mompelt hij. Afwachtend kijkt hij de klas rond. '**Zijn er nog anderen die niet meegaan?**'

'Eh...' zegt Sterre. 'Wacht even. Ik zeg niet dat ik niet meega.'

'Wat zeg je dan wel?'

Zenuwachtig krult Sterre een haarlok om een vinger.

'Nou, gewoon...'

Lou kucht en kijkt naar meester Jesper. 'Volgens mij kun je die twee keer "niet" tegen elkaar wegstrepen en zegt ze dus eigenlijk dat ze gewoon meegaat.'

Meester Jesper trekt zijn wenkbrauwen verbaasd op. 'Zou je denken?'

Lou haalt haar schouders op.

'Natuurlijk ga ik mee,' zegt Sterre snel. 'Ik neem gewoon een klamboe mee, en ducttape, en muggenspray...'

'Goed zo, Sterre,' zegt meester Jesper tevreden. 'Even kijken, waar was ik? O ja! De blokhut ligt in een uitgestrekt natuurgebied op ongeveer **twee uur fietsen** hiervandaan. Zorg dus voor regenkleding en een stevige lunch voor onderweg. Van twee uur fietsen krijg je namelijk trek. En dat brengt me meteen bij het volgende

